

РЕШЕНИЕ

№ 1172

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7881** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 25363 от 13.08.2020 г. по описа на Административен съд София – град и вх. № 53 – 04 – 574 от 20.07.2020 г. по описа на Дирекция „обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от Н. Х. Я., ЕГН 70061107175, с адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв. Н. А., със адрес [населено място], [улица], ет.2, ап. 4 срещу Ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10190 - 02032 – 091 – 001 от 24.03.2020 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор – ръководител на ревизията, частично изменен и потвърден с решение № 1008 от 26.06.2020 г. на директора на Д”ОДОП” – С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска, съдът да отмени РА в потвърдената му част за установени данъчни задължения за данък върху дохода от стопанска дейност като ЕТ по ЗДДФЛ, както и по отношение на определения дължим данък за периода 2017 г. Излагат се доводи, че в при издаването на обжалвания акт е допуснато противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Инвокират се подробни съображения по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Ответникът – директорът на Д”ОДОП” - С. при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява в съдебните заседания от юрисконсулт В., която от негово име, оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира

заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 8 - ми състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизията е образувана с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 10190 - 02032 – 020 – 001 от 02.04.2019 г., издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор. С тази заповед на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК е възложено извършването на ревизия на Н. Х. Я. за следните видове задължения по периоди: годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ и Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Определени да извършат ревизията са лицата: А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител екип и Г. Н. С., на длъжност главен инспектор по приходите. Заповедта е връчена на 24.04.2019 г. на пълномощник на жалбоподателя. Срокът на ревизията е определен на „до три месеца, считано от датата на връчването” на посочената ЗВР.

Със Заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 10190 - 02032 – 020 – 001 от 17.07.2019 г., издадена от А. Г. М., срокът на ревизията е удължен до 24.09.2019 г. Заповедта е връчена на ревизираното лице чрез неговия пълномощник на 18.07.2019 г.

Извън срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК, е издаден ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 10190 - 02032 – 092 – 001 от 02.03.2019 г., от органи по приходите, определени в посочените по - горе ЗВР. Същият има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен на ревизираното лице чрез пълномощника му на 06.03.2020 г. В срока по чл. 117, ал.5, не е депозирано възражение от ревизираното лице.

Издаден е РА № Р – 2222 – 10190 - 02032 – 091 – 001 от 24.03.2020 г, с който допълнително са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица (ДФЛ) в общ размер на 7 335,53 лв., в т.ч.: данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. – 301,99 лв. и годишен и авансов данък за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец по реда на ЗДДФЛ за 2016 г. – 1 546,88 лв., за 2017 г. – 4 638,20 лв. и за 2018 г. – 848,46 лв., както и съответстващите лихви в общ размер на 1 463,13 лв.

Срещу РА е подадена жалба вх. № 94 – Н – 160 от 21.04.2020 г., по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23 – 22 – 660 от 28.04.2020 г., по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК е издадено решение № 1008 от 26.06.2020 г., с което директорът на дирекция ОДОП е изменил РА в оспорената част на установените резултати по ЗДДФЛ, като установеният за 2018 г. данък върху дохода от стопанска дейност в размер на 951,69 лв. и лихва в размер на 77,56 лв., като е определил данък в размер на 946,59 лв. и лихва в размер на 76,85 лв. и е потвърдил РА в част на установените задължения за данък върху дохода от стопанска дейност като едноличен търговец по ЗДДФЛ за 2016 г. и 2017 г. и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г., ведно със съответните лихви.

От данните описаните в РА и РД се установява следното:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ), в отговор на които са представени такива.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са отправени запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения до всички търговски банки, лицензирани да осъществяват дейност на територията на Република Б.; дружества за телекомуникационни услуги; дружества, които предоставят комунални и битови

услуги; Столична община. От предоставените отговори е установено, че през ревизираните периоди Н. Х. Я. е била клиент на Ц. АД, П. АД и Ю. Б. АД. Установен е размерът на извършените от нея плащания по години за използваните комунални услуги, предоставени от [фирма] и [фирма], както и за платените по реда на Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) данъци и такси за притежавани недвижими имоти. За установяване наличието на изповядани от оспорващата сделки, свързани с покупки, продажби, замени или дарения на недвижими имоти е извършена проверка на служебно разполагаема информация от Служби по вписванията на територията на цялата страна. В резултат е установено, че по силата на Нотариален акт за покупко - продажба № 44 от 29.02.2016 г. лицето е придобило в режим на СИО недвижим имот в [населено място], [улица], с площ от 27,38 кв.м. и цена от 55 000,00 лв.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма]. От предоставения отговор е установено, че не съществуват договорености между куриерското дружество и ревизираното лице. [фирма] е предоставило информация на магнитен носител за получените наложени платежи и парични преводи, ведно със снимки на документи, показващи извършените плащания. Резултатите от проверката са обективирани в съставения Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) № П – 2900 – 29191 – 12163 – 141 – 001 от 02.12.2019 г.

С Протокол № Р – 2222 – 1019 – 002032 – ППД – 001 от 11.12.2019 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на контролно производство за установяване на факти и обстоятелства по отношение на Н. Я. с УИН П – 2222 – 1018 - 213709.

При ревизията е констатирано, че Н. Х. Я. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и по силата на чл. 6 от с.з. е носител на задължението за данъци върху доходи, придобити от източници в Република Б. и в чужбина. Семейният статус на лицето е „омъжена“. Има едно непълнолетно дете, родено на 01.06.2010 г. През ревизираните периоди жалбоподателят е пенсионер, с дата на пенсиониране 13.03.2006 г. Считано от 04.2015 г. и до момента същата се осигурява по трудови правоотношения от Столичен инспекторат. За ревизираните периоди лицето е получило доходи от пенсия и е подало декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, с които е декларирало доходи от трудови правоотношения, доходи от отдаване под наем на недвижимо имущество и доходи от електронна търговия. Установено е, че за 2017 г. Н. Я. е получила и доходи от дивиденди и ликвидационни дялове по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ, данъкът за които се удържа и внася и декларира от предприятието - платец на дохода.

Анализът на събраните в хода на ревизията доказателства е показал, че съвместно със съпруга си П. И. Я., лицето е осъществявало електронна търговия. Според декларираните данни, предмет на продажбите са били употребявани стоки, в т.ч. книги, акварели, табелки на улици, стари плакети, пощенски картички и др., закупени от битпазар от В. К. П. и продавани с търговска надценка от не повече от 10%. Направена е констатация, че Н. Я. и П. Я. не притежават собствен електронен магазин и не са извършвали продажби в търговски обекти. Стоките са били обявявани в различни интернет сайтове. Установено е, че ползвателите на мобилните телефони - абонати на [фирма] с конкретно посочени в РД номера, са жалбоподателя и нейните родители, които също са получавали суми по наложени платежи.

Н. и П. Я. са подали ГДД по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 г. и 2018 г. с декларирана поравно печалба от извършваната съвместно интернет търговия. За 2016 г. не са декларирани такива доходи. В хода на ревизията Н. Я. е представила писмени

обяснения, според които през 2016 г. е продала стоки в размер на 10 325,00 лв.

Според разполагаемата информация, предоставена от [фирма] и наличните в информационната система на НАП данни, съпрузите са получили суми от наложени платежи общо за 2016 г. – 20 625,01 лв.; за 2017 г. – 68 842,70 лв. и за 2018 г. – 6 474,58 лв.

С оглед обема и честотата на доставките, ревизиращият екип е приел, че Н. Я. е извършвала стопанска дейност с цел реализиране на печалба. В тази връзка е посочено, че по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ се умножи по данъчна ставка 15 на сто.

Установено е, че оспорващата не е декларирала доходи от електронна търговия, реализирани през 2016 г. и не е начислила дължим данък, а декларираният за 2017 г. доход, респ. дължим данък, е в значително занижен размер.

Установените при ревизията обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – данни за укрити доходи, са приети от ревизиращия екип като основание за извършване на ревизията по особения ред, предвиден в чл. 122–124а от ДОПК. Жалбоподателят е уведомен за това посредством връчените уведомления по чл. 17, ал. 1, т. 2 и чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Извършен е анализ на относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2, които в случая са визираните в т. 1, 2, 3, 4, 8, 16.

За 2016 г. оспорващата лице не е представила никакви документи и обяснения във връзка с произхода на стоките – предмет на осъществяваната електронна търговия, респ. не е доказала документално извършените разходи. С дадени писмени обяснения Н. Я. е претендирала приспадане на 25% нормативно признати разходи. В хода на ревизията е преценено, че упражняваната дейност не може да се третира като свободна професия, което би дало това право. В тази връзка е прието, че доходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2016 г. в размер на 10 312,51 лв. и изчислен дължим данък в размер на 1 546,88 лв.

За 2017 г. Н. Я. е подала ГДД, с която е декларирала реализирани доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, в т.ч. приходи – 3 500,00 лв., разходи – 0,00 лв. и счетоводна печалба – 3 500,00 лв. Дължимият данък в размер на 525,00 лв. е внесен.

Въз основа на информацията, предоставена от [фирма] и при съобразяване на декларираните данни за осъществявана дейност съвместно със съпруга на ревизираната, органите по приходите са приели, че през 2017 г. последното е реализирало доходи от електронна търговия в размер на 34 421,35 лв., представляващи S от общо реализираните от семейството доходи от 68 842,70 лв. Обсъдени са присъединените доказателства, събрани в хода на контролното производство с УИН № П – 2222 – 10182 - 13709. Според същите, във връзка с декларирани данни за продажба на употребявани стоки, придобити от В. К. П., е извършена проверка на последния. Лицето е отрекло да е продавало стоки на сем. Я. и е подало жалба до Софийска районна прокуратура за злоупотреба с личните му данни. В тази връзка е прието, че не са налице годни доказателства за извършените през периода разходи за покупка на употребявани стоки, респ. доходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2017 г. в размер на 34 421,35 лв. и

изчислен дължим данък в размер на 5 163,20 лв.

За 2018 г. Н. Я. е подала ГДД, с която е декларираща реализирани доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, в т.ч. приходи – 6 474,57 лв., разходи – 5 786,40 лв., счетоводна печалба – 688,17 лв. и дължим данък – 103,23 лв., който е внесен ефективно.

Органите по приходите са приели декларацията с ГДД размер на доход от дейността. За удостоверяване на извършените разходи жалбоподателят е представил 13 фактури за покупка на стоки и 8 фактури, издадени от OLX, във връзка с платени през обяви. Разходите в размер на 130,00 лв. по фактурите, издадени от OLX, са възприети като годни доказателства, които са взети предвид. Анализът на останалите ангажирани документи е показал, че предмет на покупките са зарядни за мобилни телефони, унищожител за документи, канцеларски материали, албуми за снимки, аксесоари към подаръци и оформяне на подаръчни комплекти, изработка на плакати, винилови подвързии, пощенски картички, пощенски пликосе. Проверка в информационната система на НАП е показала, че фактурите са издадени от нерегистрирани по ЗДДС лица, а приложените към тях фискални бонове съдържат данни за фискални устройства, които не съответстват на притежаваните от посочените търговци. Установено е мотивирало извод, че разходите, направени от ревизираното лице във връзка с дейността, не са документално обосновани. Изключение е установено единствено по отношение на една фактура, издадена от О. 1 С., която е с незначителна стойност. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2018 г. в размер на 6 344,57 лв. и изчислен дължим данък в размер на 951,69 лв.

За невнесените в срок данъци върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, реализирани от Н. Я. през 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и облагаеми по реда на чл. 26 от ЗДДФЛ, на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, са начислени лихви в общ размер на 1 435,53 лв.

Отделно от горното, при извършената съпоставка на доходите и имуществото на ревизираното лице е установено, че през 2018 г. същото е получило доходи и извършило разходи, описани подробно в РД, вследствие което е реализиран недостиг на парични средства в размер на 3 019,93 лв. Ревизиращият екип е приел, че лицето е разполагало с посочената сума, поради което на основание чл. 122 от ДОПК същата е добавена при определянето на годишната данъчна основа за облагане по ЗДДФЛ. Установен е дължим данък за 2018 г. в размер на 1 982,91 лв. при деклариран от лицето 1 680,92 лв. За несвоевременното разчитане с бюджета на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 27,60 лв.

С решението на ответника е изменен резултатът по ЗДДФЛ, като установеният за 2018 г. данък върху дохода от стопанска дейност в размер на 951,69 лв. и лихва в размер на 77,56 лв. е определен на данък в размер на 946,59 лв. и лихва в размер на 76,85 лв.

В хода на съденото производство като доказателства по делото са приети, представените с административната преписка писмени документи и допълнително ангажираните от страните във връзка с дадени от съда указания.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ревизията е възложена от оправомощено за това лице, приключила е в определения от закона и ЗВР срок, ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи по приходите, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, оправомощени по реда на чл. 7, ал. 3 от ЗНАП, в изискуемата от закона форма и съдържат реквизитите по чл. 117, ал. 2 и чл. 120, ал. 1 от ДОПК, т. е. спазени са процесуалноправните разпоредби за възлагане и провеждане на ревизионното производство.

Според мотивите, изложени в РА, в хода на извършената ревизия за определяне на задълженията за данък върху доходите на физическите лица на Н. Я. за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. са установени данни за укрита доходи, респ. наличие на обстоятелствата, визирани в чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Посочените обстоятелства са изведени в резултат на анализ на документи с достоверно съдържание, предоставени на ревизиращия екип от куриерското дружество [фирма] и съдържащи информация за получени суми във връзка с осъществявана от Н. и П. Я. електронна търговия.

Видно от същите, жалбоподателят и съпругът ѝ са реализирали в режим на СИО множество онлайн продажби на употребявани стоки чрез различни интернет платформи за търговия, по което обстоятелство не се спори. Не е спорен и фактът, че Н. Я. не е декларирала в подадената от нея годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г. реализираните приходи от електронна търговия, а декларираните през 2017 г. са в значително по - малък размер. В случая, спорните моменти касаят признаване на разходите във връзка с придобиване предметите на продажби, както и приспадането на данъчни облекчения.

Според претенциите на жалбоподателката, във връзка с реализираните през 2016 г. доходи от електронна търговия, независимо, че не са декларирани, същата има право да приспадне нормативно признати разходи в размер на 25%. За 2017 г. и 2018 г. претендира признаване на разходи по фактури, представени в хода на ревизията и повторно в хода на настоящото производство по обжалване на РА.

В хода на ревизията органите по приходите правилно са установили, че са налице данни за осъществявана от Н. Я. търговска дейност по занятие с цел печалба, доходите от която подлежат на облагане. В тази връзка е необходимо да се поясни, че по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон (ТЗ) „търговец“ е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид. Доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец, подлежат на облагане по реда на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Съгласно ал. 1 от същата разпоредба облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) данъчна печалба,

включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър. Според чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на ТЗ, се определя, като придобитият доход се намалява с разходи за дейността в размер на 25%, когато доходите са реализирани от упражняване на свободна професия или по извънтрудови правоотношения. С §1, т. 29 от ЗДДФЛ е пояснено, че „лица, упражняващи свободна професия“ са: експерт - счетоводителите; консултантите; одиторите; адвокатите; нотариусите; частните съдебни изпълнители; съдебните заседатели; експертите към съда и прокуратурата; лицензираните оценители; представителите по индустриална собственост; медицинските специалисти; преводачите; архитектите; инженерите; техническите ръководители; дейците на културата, образованието, изкуството и науката; застрахователните агенти; други физически лица, за които са налице едновременно следните условия: а) осъществяват за своя сметка професионална дейност; б) не са регистрирани като еднолични търговци; в) са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване.

Доколкото доходите, реализирани от Н. Я., не произтичат от нито една от посочените дейности, то очевидно лицето няма право на приспадане на нормативно признати разходи в претендирания от него размер. В тази връзка, ревизиращият екип правилно и законосъобразно е отказал да признае такива разходи. Съгласно цитираните по-горе разпоредби, за удостоверяване на извършените разходи при определяне на облагаемия доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на ТЗ, следва да се приложат разпоредбите на ЗКПО за документална обосноваване на разходите и по-конкретно на чл. 10, ал. 1, съгласно която счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

Предвид обстоятелството, че получените от Н. Я. доходи от електронна търговия, не са били декларирани изобщо или са декларирани в по-нисък размер, органите по приходите правилно са приели, че е формиран съставът на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – данни за укрити приходи. Това обстоятелство е мотивирало извършването на ревизията по особения ред, предвиден в чл. 122-124а от ДОПК. Ревизията по този ред се извършва при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1, като същите не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност, което означава, че наличието само на едно от тях е достатъчно основание за прилагането им. Следователно, след като са

налице предпоставките, посочени в ал. 1, или поне на една от тях, не може да се реализира конкретния фактически състав от материалния данъчен закон, предпоставящ прилагането на последния. Предвид факта, че тези предпоставки представляват действия или бездействия на данъчния субект, с оглед общия принцип, че никой не може да черпи права от собственото си виновно поведение, законодателят е приел, че определянето на облагаемата основа в тези случаи ще се извършва от органа по приходите. При това положение няма пречка ревизията да протече по реда на чл. 122 от ДОПК, като в тежест на ревизиращия орган е задължението да ангажира доказателства в тази посока, което в случая е сторено. Механизмът и редът, който следва да се спазва от страна на ревизиращия орган при ревизии от този род е регламентиран в чл. 122, ал. 2 и чл. 124, ал. 1 от ДОПК, като по силата на чл. 124а от ДОПК, по този ред се определят и задълженията за задължителни осигурителни вноски при особени случаи.

Целта на законодателя е да се постигне обективност и достоверност при определяне правата, задълженията и отговорността на данъчните субекти и в тази връзка при ревизионното производство, проведено по особения ред, е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, както и извършените разходи, дори и тези, които не са декларирани от него. За целта, видно от съдържанието на РД и мотивите на РА е спазена процедурата по чл. 124, ал. 1 от ДОПК за уведомяване чрез връчване на уведомление и е осигурена възможност за предоставяне на допълнителни доказателства и вземане на становище в 14-дневен срок. Наред с горното при определянето на данъчната основа за облагане с данък върху доходите за ревизираните периоди е извършен и задължителния анализ на критериите, изброени в чл. 122, ал. 2 от ДОПК, осигуряващ максимална обективност при формиране на данъчната основа и максимално доближаване до действителната такава, ако тя би могла да се определи по реда на материалния данъчен закон.

За 2016 г. жалбоподателят не е декларирала доходи и разходи от стопанска дейност като едноличен търговец. В хода на ревизията, въз основа на достоверни данни е установен размерът на реализираните доходи – S от общата сума, получена от семейството или 10 312,51 лв. Доказателства за извършени разходи и обяснения за начина на придобиване на стоките – предмет на последващи продажби през интернет, не са били представени от страна на оспорващата и не са установени вследствие предприетите процесуални действия. В тази връзка основателно е прието, че доходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. Безспорен факт е, че в случая Н. Я. е ползвала полагащите ѝ се данъчни облекчения по чл. 18, ал. 1

и чл. 22в, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ в общ размер на 8 120,00 лв. при определяне на годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. При съобразяване на тези данни, органите по приходите правилно и законосъобразно са определили годишната данъчна основа и дължимия данък за 2016 г.

За 2017 г. е установено, че Н. Я. е декларирала доходи от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 3 500,00 лв. и дължим данък в размер на 525,00 лв., респ. същите са в значително по - малък размер от установените въз основа на данни за изплатени суми, предоставени от куриерското дружество. С подадената ГДД не са декларирани извършени разходи. Представените в хода на ревизията твърдения за платени суми на физическо лице правилно не са кредитирани като достоверни такива, доколкото в хода на извършената насрещна проверка последното е отрекло да е извършвало търговска дейност и е сигнализирано компетентните органи за злоупотреба с личните му данни. Други доказателства за извършени разходи не са били представени от страна на жалбоподателя и не са установени вследствие предприетите процесуални действия. В тази връзка основателно е прието, че доходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. Полагащите се данъчни облекчения по чл. 18, ал. 1 и чл. 22в, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ в общ размер на 8 120,00 лв. са приспаднати изцяло в частта на облагането с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. При тези обстоятелства, решаващият орган счита, че органите по приходите правилно и законосъобразно са определили годишната данъчна основа и дължимия данък за 2017 г.

За 2018 г. Н. Я. е декларирала реализирани доходи от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 6 474,58 лв., които след съпоставка с информацията, предоставена от [фирма], не са оспорени от ревизиращите. За удостоверяване на декларираните разходи в размер на 5 786,41 лв., жалбоподателят е ангажирала 21 фактури на обща стойност 5 779,81 лв., които са приети за безспорни от органите по приходите. В хода на административното обжалване, решаващият орган е установил пропуск по време на ревизията, а именно не цитираните суми не са включени в размера на разходите, които са документално обосновани. Ответникът е изложил подробни аргументи в тази и е направил необходимите изчисления, които се споделят от настоящия съдебен състав.

Неоснователна е жалбата по отношение на измененият размер на реализирания от лицето доход от дейност като ЕТ за 2018 г., респ. облагаем доход за периода, определен като разлика между доказаните доходи в размер на 6 474,57 лв. и разходи в размер на 163,99 лв., следва да бъде 6 310,58 лв. Полагащите се данъчни облекчения по чл.

18, ал. 1 и чл. 22в, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ в общ размер на 8 120,00 лв. са приспаднати изцяло в частта на облагането с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. При тези обстоятелства годишната данъчна основа за облагане с данък от стопанска дейност като ЕТ е в размер на 6 310,58 лв., дължимият данък – 946,59 лв. След приспадане на вношения по ГДД данък в размер на 103,23 лв. остава сума за довносяне в размер на 843,36 лв., за която лихвата за несвоевременно разчитане с бюджета до датата на издаване на РА е в размер на 76,85 лв.

При определяне на годишната данъчна основа за облагане по ЗДДФЛ за 2018 г. е извършена съпоставка между доходите и имуществото на лицето, при която е установен недостиг на средства, респ. превишение на извършените разходи над получените приходи. Анализът на разходите и получените доходи за същия период на съпруга П. Я. е показал превишение на доходите над разходите в размер на 8 969,26 лв. В тази връзка правилно ревизиращият екип е приел, че част от недостига на средства при жалбоподателя е компенсирани с излишък в посочения размер от страна на съпруга. Независимо от това и с оглед установените разходи е установен недостиг на средства за покриване на извършените разходи в размер на 3 019,93 лв. При така определената по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица и приспадане на ползваните данъчни облекчения и вношените данъци е изчислен данък за довносяне в размер на 301,99 лв., респ. органите по приходите правилно и законосъобразно са определили годишната данъчна основа и дължимия данък за 2018 г.

Съдът намира, че следва да направи едно уточнение във връзка с изменителния диспозитив на решение № 1808 от 26.06.2020 г. на ответника, в който направеното изменение касае установените резултати по ЗДДФЛ, без да е посочено както това изменение се отразява на определените задължения по този закон. Направеното изменение с решението се отнася до колони 4 и 5, ред 3 от таблица 1 на РА, като данъкът е намален на 946, 59 лв., а лихвата на 76, 85 лв. От това ново установяване, като се приспадне вношената сума по колона 7, ред 3 на същата таблица, в размер на 103,00 лв. – главница и 1, 24 лв., ще се получи следната дължима сума по колона 11, таблица 1 – главница 843, 36 лв. и лихва – 75, 61 лв. Това уточнение е необходимо, тъй като от една страна в решението на стр. 1 е посочен какъв е размерът на определените задължения на жалбоподателя, кореспондиращ с посочения размер в таблица 3 от диспозитива на РА, а от друга страна следва коректно да се определи материалния интерес по спора, който след изменението на РА е в размер на 7330, 43 лв. (главница) и 1461, 18 лв. (лихва), или общо 8791, 61 лв.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр.2 от ДОПК на ответника се следва присъждането на юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал.1, т.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 770, 00 лв., съобразно материалния интерес на спора.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Х. Я., ЕГН 70061107175 срещу Ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10190 - 02032 – 091 – 001 от 24.03.2020 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор – ръководител на ревизията, частично изменен и потвърден с решение № 1008 от 26.06.2020 г. на директора на Д"ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, с който са определени данъчни задължения в общ размер на 8791, 61 лв., от които 7330, 43 лв. (главница) и 1461, 18 лв. (лихва).

ОСЪЖДА Н. Х. Я., ЕГН 70061107175 да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 770, 00 лв., съобразно материалния интерес на спора.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: